

KÜLÖNFÉLÉK

HALÁLOZÁS.

Puchreiner Henrik ny. m. kir. erdőtanácsos f. évi február hó 16-án 70 éves korában Lippán elhunyt.

Állami szolgálatának egész idejét — féléves megszakítással — a lippai főerdőhivatalnál töltötte, amelynek előbb erdőrendezője, később pénztári ellenőre, 1909-től nyugalombavonulásáig pedig pénztárnoka volt.

Stromszky László ny. m. kir. erdőtanácsos f. évi február hó 18-án 69 éves korában Budapesten elhunyt.

A megboldogult 1891-ben mint műszaki díjnok a zágrábi erdőigazgatóságnál lépett állami szolgálatba. 1902-ben ivlászka erdőgondnok lett és innen 1908-ban a zágrábi erdőigazgatósághoz nyert beosztást, ahol az összeomlásig szolgált. 1922-ben Gödöllőről vonult nyugalomba.

Rozim József ny. erdőtanácsos f. hó 9-én életének 73. évében a csehországi Komáromban elhunyt.

A régi gárdának volt szorgalmas, érdemes tagja, akiben Breznóbánya város utolsó magyar erdőmesterét gyászoljuk.

Réz Géza, a volt m. kir. Bányamérnöki és Erdőmérnöki Főiskola nyug. nyilv. rendes tanára, a bányaműveléstani tanszék v. vezetője, a Főiskola 1918/19. tanévben volt rektora, a bányamérnöki osztály több ízben volt dékánja, m. kir. főbányatanácsos stb. február hó 29-én életének 72. évében elhunyt.

Halála nemesak a hazai bányamérnöki szakoktatás és bányászársadalom gyászja, amelynek 22 éves tanári működése alatt sok értékes eredményt juttatott, de frissen hantolt sírjánál őszinte megilletődéssel állunk mindnyájan, az ősi Alma Mater neveltjei, akik a megboldogultban a selmeci tradíciók melegszívű képviselőjét tiszteltük — és nem felejtettük el az új fészeképítés nehez óráiban elhangzott intelmét — amely munkás életének jeliséje is volt: „*Ne azt keressük, ami elválaszt egymástól, hanem azt, ami összehoz bennünket!*“

Béke hamvaikra!

„Erdőgazdaság és Fakereskedelem“ címmel tartott előadást *Biró Zoltán* a Fakereskedelmi Csarnokban február 27-én.

A bevezető színes történeti visszapillantásban az erdőgazdaság és fakereskedelem kulturális jelentőségét vázolta, majd a legkézenfekvőbb hazai példákából szűrte le a két gazdasági ágazat fejlődésére, kialakulására vonatkozó, meggyőző erejű következtetéseit. —

A mult század közepén a jobbágyság felszabadítása új és nehéz anyagi problémák elé állította a magyar birtokost. Szorongatott helyzetében az eddig alig érintett erdőtőkéhez nyult: árubabocsátotta annak fatermését.

A vállalkozás és kereskedelem azonban nagyon is kihasználta a birtokos adott helyzetét, tőke hiányát stb. és szinte kizárólag a maga javára élte ki az erdőtőke kamatoztatásának minden előnyét.

Ebből természetyszerű harc fejlődött ki, melynek első védőfegyvere a házi termelés bevezetése lett. Az államerdészethnél *Kaán Károlyé* az elvitathatatlan érdem, hogy vasakarattal az összes kincstári erdőgondnokságokban keresztül vitte ezt az előnyösebb gazdasági rendszert.

Hatása az lett, hogy a házi termelés területe nőtt, a birtokos egészségesebb haszonhoz jutott, amellet, hogy a kereskedelmi nagyvállalkozások tere még mindig korlátlan maradt.

Megváltozott a helyzet a háború után. Export államból import állam lettünk! Nagy faszükségleteinket idegenből kellett beszerezni. Nagy nehézségek, sok akadály lárán. Ebben az időben birtokosságunk elment a lojalitás legtávolabbi határáig, nem gáncoskodott vámvédelemmel stb., csakhogy az ország faellátása biztosítva legyen.

Következménye az lett, hogy amikor az importnak többé nem volt akadálya, a fakereskedelem teljesen mgfeledkezett a magyar fáról.

Elő kellett tehát állania újból a jogos védelmi harenak, melyet most már nemesak egyéni, de hangsúlyozottan nemzetvédelmi szempontok is kellett, hogy irányítsanak, mert a rendkívüli és indokolatlan árhullámmzás veszedelmesen rombolt birtokost, vállalkozót, kereskedőt egyaránt.

Ezt az egészségtelen folyamatot meg kellett állítani és sok küzdelem így hozta létre az árszabályozást célzó intézményt.

Ma már évek és adatok igazolják, hogy az elgondolás helyes volt. Szükségszerű nyugalom állott elő, melynek keretében erdőgazda és kereskedő józan számot vethet, mert csökkent a kockázat, enyhült a verseny egészségtelensége.

Természetesen vannak még kisebb hibák, ezek azonban némi jóakarattal kiköszörülhetők a „suum cuique“ elv alapján. A fejlődés iránya a vállalati termelés lassú háttérbe szorulását jelzi

ugyan, de emellett esorbíthatlan marad a kereskedelem igazi kulturális hivatása: az új piacok feltárása és a fokozódó szükségletek kielégítése.

A minden részletében mesterin felépített munka messze túlhaladta a szabadelőadások szokott elokvenciáját, művészi volt, és az őszinte elragadtatás hosszantartó tapsait váltotta ki a mindvégig feszült figyelemmel hallgató közönségből. *v. T. F.*

II. Nemzetközi erdőgazdasági kongresszus Budapest, 1936
vitéz nagybányái Horthy Miklós Kormányzó Úr Ő Főméltóságának legfőbb védnöksége alatt.

1. §. A kongresszus eredete és célja.

Az I. Nemzetközi Erdőgazdasági Kongresszus Rómában 1926-ban kimondotta annak szükségességét, hogy időközönként állandóan tartassanak hasonló kongresszusok, azok összehívását pedig a római nemzetközi földművelésügyi intézetre bízta.

A római nemzetközi földművelésügyi intézet felkérte a magyar kormányt, hogy az 1936. évre a II. Nemzetközi Erdőgazdasági Kongresszust Budapesten hívja össze, amely felkérésnek a magyar kormány készségesen eleget tett.

A kongresszus célja, hogy nemzetközi együttműködésben keresse meg a fatermelés és a fafogyasztás közötti összhangot és tárgyalja meg a fatermelésnek, a fakereskedelemnek és a fa felhasználásának mindazon kérdéseit, amelyeket az erdőgazdaság és a fafogyasztás fejlődése felszínre vetett.

Ezek a kérdések kiterjednek az erdőgazdaság statisztikájára, az erdészeti politika terére, szociális intézkedésekre, az erdészeti törvényhozásra, az erdészeti szakoktatásra és a tudományos kutatásra.

Felölelik a faipart, fakereskedelmet, a fának technológiáját, az erdőnek gondozását, felújítását, a rontott erdők, az elrontott talaj- és terepviszonyok helyreállítását, valamint az erdőgazdaság kapcsolatát egyéb művelési és termelési ágakkal vagy közgazdasági és szociális intézkedésekkel.

2. §. A kongresszus vezetősége.

A kongresszus megszervezése a M. Kir. Földművelésügyi Miniszter Úr intézkedése alapján alakult központi szervezőbizottság feladata, amelynek székhelye Budapest, (V., Kossuth Lajos-tér 11.) ahová minden levelezés irányítandó.

A központi szervezőbizottság megalakítja a kongresszus tiszteletbeli választmányát, valamint a szükséges egyéb választmányokat és bizottságokat.

A központi bizottság főmunkatársai az egyes országokban működő *nemzeti propagandabizottságok*. Ezek a nemzeti propagandabizottságok végzik országukban a kongresszus előkészületeit és munkáit, átveszi a jelentkezéseket és a lefizetett díjakat,

azokat továbbítják a központhoz, gondoskodnak továbbá arról, hogy a kongresszusnak szánt előadások kellő időben jussanak el a szervezőbizottsághoz.

A kongresszusnak vezető szerve a *Kongresszusi Nagyválasztmány*. Elnöke a központi szervezőbizottság elnöke, tagjai a központi szervezőbizottság tagjai, az egyes nemzeti propagandabizottságok képviselői, továbbá a külföldi és a magyar erdőgazdasági szakérdekeltségek és az erdőgazdasággal kapcsolatot valló egyéb érdekeltségek és intézmények képviselői. A Nagyválasztmányt a központi szervezőbizottság alakítja meg, annak tagjait az elnök a kongresszust megelőzően, kb. félévvel, összehívja Budapestre a kongresszussal kapcsolatos kérdések végérvényes eldöntése végett.

Ez a gyűlés felülvizsgálja a központi szervezőbizottság intézkedéseit, megállapítja a főelőadókat és a kongresszusnak munkarendjét és időbeosztását, továbbá javaslatot dolgoz ki a kongresszus vezetőségének és az osztályelnökségeknek megválasztására. (L. 7. és 8. §.)

A *hölgyválasztmány* feladata a kongresszusi rendkívüli tagok vagy vendégek kalauzolása és gondozása. A hölgyválasztmányt a Nagyválasztmány alakítja meg a központi bizottság javaslatára.

3. §. A kongresszus helye és ideje.

A kongresszus üléseit Budapesten az 1936-ik évi szeptember hó 10-től 14-ig terjedő időben tartja meg.

4. §. A kongresszus tagjai.

A kongresszus tagjai rendesek és rendkívüliek.

Rendes tagok: 1. a kormányok kiküldött hivatalos képviselői; 2. a nemzetközi földművelésügyi intézet és egyéb, az erdőgazdasággal foglalkozó nemzetközi és nemzeti intézmények képviselői; 3. mindazok, akik a külföldi nemzeti propagandabizottságok útján kérik felvételüket a rendes tagok sorába.

Rendkívüli tagok: a rendes tagok bejelentett hozzátartozói és vendégei.

A kongresszus tagjai közé való jelentkezés kötelezővé teszi az ügyrend ismeretét és az ennek rendelkezéseihez való alkalmazkodást.

Minden rendes tagnak jogában áll, hogy a gyűléseken részt vehessen, előadást tarthasson, a napirendre tűzött kérdésekhez hozzászólhasson és javaslatokat tehessen. A tárgyalásokkal kapcsolatos szavazásoknál minden jelenlévő rendes tagot egy szavazat illet meg.

A kongresszussal kapcsolatos tanulmányi kirándulásokon minden tag kivétel nélkül részt vehet. (L. 10. §.)

Minden tag személyre szóló kongresszusi igazolványt és jelvényt kap, az első a személyazonosságát igazolja, utóbbi a kon-

gresszus tartama alatt láthatóan viselendő és a kongresszus helyiségeibe való belépés, valamint a kirándulásokon vagy egyéb összejöveteleken való részvételi jogát biztosítja.

5. §. Részvételi díjak.

A kongresszus rendes tagjai személyenkint 50 (Ötven) pengő díjat fizetnek be, legkésőbbben a kongresszust megelőző napig, a nemzeti propagandabizottság útján, aminek fejében megkapják a kongresszusi igazolványt és jelvényt, továbbá a kongresszus hivatalos kiadványait és igénybe vehetik a kongresszussal kapcsolatos kedvezményeket.

A rendkívüli tagok személyenkint 30 (harminc) pengő részvételi díjat fizetnek, aminek fejében kapják az igazolványt és jelvényt, továbbá igénybe vehetik a kongresszus kedvezményeit.

6. §. A kongresszus tagozódása.

A kongresszus a következő 9 osztályból áll: 1. Erdészeti statisztika, erdőgazdasági politika, szociális intézkedések, törvényhozás. 2. Erdőrendezés, erdészeti szakoktatás és kutatásügy. 3. A fa és egyéb erdei termékek kereskedelme. 4. Erdőhasználat és erdei ipar. 5. A fa mechanikai és kémiai technológiája. 6. Erdőművelés és csemetetermelés. 7. Vadpatakszabályozás. A talaj és állomány védelme. 8. Az erdőgazdasággal kapcsolatos egyéb művelési ágak. Természetvédelem. Turistaság. 9. A trópusi erdőgazdaság.

7. §. Teljes ülések.

A kongresszus első teljes ülését a nagyválasztmány elnöke nyitja meg és elrendeli a vezetőség megválasztását.

A vezetőség egy elnökből, két társelnökből, négy alelnökből, négy jegyzőből áll, akiket az ülés a nagyválasztmány javaslatára szótöbbséggel megválaszt.

Az elnök vezeti az üléseket, megállapítja a napirendet és ügyel annak betartására és a tárgyalások szabályszerű menetére, a társelnökök és az alelnökök ebben a munkájában segítik és szükség esetén helyettesítik. A jegyzők az elnökség rendelkezései szerint vezetik az ülésekről felveendő jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyvet az elnök és a jegyző írja alá, két — előre felkért — jelenlévő tag hitelesíti. A teljes üléseken minden felszólalás legfeljebb 10 (tíz) percet vehet igénybe.

Úgy a teljes üléseken, mint az osztályüléseken csak olyan kérdések vehetők tárgyalás alá, amelyeket az elnökség napirendre tűzött. Minden kiegészítő vagy módosító javaslat írásban nyújtandó be az elnökség kezeihez. (L. 10. §.)

A teljes ülésen a szavazás kézfeltartással történik és minden jelenlévő rendes tagnak egy szavazata van. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

Az osztályok határozatai a teljes ülés elé terjesztendők, amely azokat elfogadás esetén átadja a nagyválasztmánynak a határozatok érvényesítésére való további eljárás végett.

Ei nem fogadott határozatok tovább nem tárgyalhatók.

8. §. Osztályülések.

A kongresszus rendes tagjai tetszésük szerint bármely osztály gyűlésein és tárgyalásain résztvehetnek.

A központi bizottság minden osztály részére kijelöl egy ideiglenes elnököt, aki az osztály első ülését a megadott helyen és időben megnyitja és azt az osztályvezetőség megválasztásáig vezeti. Az osztályvezetőség áll egy elnökből, két alelnökből és három jegyzőből, akiket az osztály az ideiglenes elnök javaslatára szótöbbséggel megválaszt.

A osztályelnökség hatásköre — az osztályülésekre vonatkoztatva — ugyanaz, mint a teljes ülés vezetőségéé.

A főelőadás — 9. § — tartama legfeljebb 30 perc, a hozzászólók mindegyike csak egyszer szólalhat fel és legfeljebb 10 percig beszélhet, a főelőadók szükség szerint többször is felszólalhatnak és a vita lezárása után az esetleges szavazás előtt még élhetnek a zárószó jogával. Ezek a felszólalások sem haladhatják túl a 10 percet.

Minden osztály az eléje terjesztett javaslatok felett határozatot hoz, amelyet az osztály elnöke a teljes ülés elé terjeszt.

A szavazásnál minden jelenlévő rendes tagot egy szavazat illet meg, távollévők szavazatait átruházni nem szabad. A szavazás kézfeltartással történik, a döntés szótöbbséggel. Szavazat-egyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

9. §. Előadások.

A nagyválasztmány a kongresszus minden osztályára egy-egy főelőadót választ ki, aki a beérkezett előadások figyelembevételével kidolgozza és előadja a főelőadást és az azzal kapcsolatos javaslatokat. A kongresszushoz beterjesztett javaslatok részben osztályüléseken, részben a teljes üléseken kerülnek tárgyalás alá, az előadások, javaslatok és határozatok a kongresszusi közleményekben lesznek ismertetve.

A kongresszus hivatalos nyelve a francia és a magyar, az előadásokat és javaslatokat azonban az előadók tetszésük szerint bármely nyelven terjeszthetik elő, de kötelesek a kongresszusi hivatalos nyelvek valamelyikén (francia vagy magyar) megszerkesztett összefoglalással ellátni és két gépirásos példányban benyújtani. Az előadás nyomtatott szövege egy ívet — 16 oldal — nem haladhat túl.

Minden előadást a szervezőbizottsághoz kell beküldeni, amely annak elfogadásáról vagy mellőzéséről dönt s az elfogadott elő-

adást a megfelelő osztályba sorolja be. A beadás végső határideje 1936. évi május hó vége; később beérkező munkákat a bizottság elfogad ugyan, de nem biztosítja a napirendre tűzést. Távollévők előadásai a kongresszus közleményeiben kerülnek közlésre, de helyettük más azokat elő nem adhatja, sem pedig tárgyalásoknak vagy határozatoknak tárgyát nem képezhetik.

A szervezőbizottság a lehetőséghez mérten gondoskodik arról, hogy a főelőadók összefoglalásait minden rendes tag legkésőbb 8 (nyolc) nappal a kongresszus megnyitása előtt kézhez kapja.

10. §. Általános tudnivalók.

Az üléseken felszólalók tetszésük szerint bármely nyelven beszélhetnek és az írásbeli javaslataikat is bármely nyelven fogalmazhatják meg, de ezek azonnal való tárgyalását csak akkor követelhetik, ha azokat a hivatalos nyelvek valamelyikén adják át.

A központi bizottság — amennyiben lehetséges — a szükséges fordításokról, illetve tolmácsokról gondoskodik, de e tekintetben nem vállalhat felelősséget.

Minden ülés végén az egyes felszólalók felszólalásuk szövegét, illetve annak összefoglalását a hivatalos nyelvek valamelyikén átadják a jegyzőnek.

Amnyiben ezt nem teszik, a szöveget a felvett jegyzőkönyv alapján a jegyző szerkeszti meg, azonban félreértésekért, illetve téves szövegezésért való felelősség nélkül.

A szabályzat betartása felett az osztályok, illetve a kongresszus elnöksége őrködik. A szabályok magyarázásából és alkalmazásából származó véleményeltérések esetén a nagyválasztmány elnöksége dönt.

A nagyválasztmány fenntartja magának a jogot, hogy a kongresszus tárgysorozatában és a kirándulásokon a szükséghez képest változtatást eszközöljön, úgyszintén, hogy szükség esetén a kirándulásokon résztvevők számát korlátozhassa.

A kongresszus hivatalos közleményeiről a központi szervezőbizottság gondoskodik, mely mindennemű hozzá intézett kérdésre megadja a kellő tájékoztatást.

Munkarend.

I. osztály. *Erdészeti statisztika és erdőgazdasági politika. Szociális intézkedések. Erdészeti törvényhozás.* 1. Az A statisztikai adatgyűjtésnek egységesítése, az eljárás módjai, a felvételek ismételtsége ideje. 3. Az erdőbirtokok eloszlása az államérdekek szempontjából. 4. Erdészeti igazgatás és törvényhozás. a) Erdészeti közigazgatás. b) Magánerdőkre vonatkozó törvényes intézkedések. c) Testületek (jogi személyek) birtokában lévő erdőkre vonatkozó törvényes intézkedések. d) Állami beavatkozás kopár területek, futóhomok és rontott erdők (legelő) befásítása.

illetve helyreállítása körül. *e)* Az árvizekkel, vízszabályozásokkal és vadpatakokkal kapcsolatos törvényhozási intézkedések. *f)* Vadászati törvények. *g)* Az erdei legeltetés törvényhozása. 5. Erdőhozadék és adóztatás. 6. Erdőgazdasági hitelkérdés. 7. Szociális intézmények. Munkáskérdések. 8. Biztosítás kérdése. Baleset, tűz és egyéb elemi csapások.

II. osztály. *Erdőrendezés, erdőszeti szakoktatás és kutatásügy.*

1. Erdőrendezés, erdőbecslés, erdőértékszámítás. 2. Erdészeti földmérés. 3. Erdészeti szakoktatás és irodalom. Bibliographia. 4. Erdészeti kutatásügy.

III. osztály. *A fa és egyéb erdei termékek kereskedelme.* 1. Az erdei termékek nemzetközi forgalmára vonatkozó intézkedések. A szokványok egységesítése, szerződéstervezetek. Egységes osztályozás és mértékrendszer. 2. A fa szállítási díjai. 3. A fa és az egyéb erdei termékek vámtételei, azok egységesítése.

IV. osztály. *Erdőhasználat és erdei ipar.* 1. A fa döntése, közelítése, ennek segédeszközei. 2. Fűrészipar. Famegmunkálógépek. 3. Fűrészpor és egyéb hulladékok értékesítése. (Fagázosítás.) 4. A fát elhasználó iparágak. 5. Gyantatermelés. 6. Famagvak gyűjtése. 7. Egyéb erdei termékek termelése. 8. Erdei szállítóberendezések. Út, vasút, kötélpályák, csúsztatók, víziutak, gépjárművek.

V. osztály. *A faanyag mechanikai és kémiai technológiája.* 1. Cellulozegyártás. 2. A faanyag vegyi ipara. 3. A fa szenítése, lepárlási termékek. (Fagázosítás.) 4. A faanyag konzerválása. Telítés, korhadás és elégés ellen. (Senilisatio.) 5. Rétegelt, sajtolt, gőzölt és festett fa. 6. A gyanta feldolgozása. 7. Egyéb fatermékek — kéreg, háncs, nedv, levél, virág, termés stb. feldolgozása.

VI. osztály. *Erdőművelés és csemetetermelés.* 1. Az erdei fafajok növényföldrajza. *a)* Az őshonos elterjedés. *b)* Telepítés az őshonos területen kívül. *c)* Idegen fafajok honosítása. 2. Az erdei fafajok ismerete. Leírás, igények, sajátságok, faanyag, növekedési viszonyok, erdőgazdasági szerep, erdőművelési viselkedés. 3. A famagvak származásának és az átöröklődésnek kérdése. 4. Az erdei magvak eltartása. 5. Az erdei magvak vizsgálata. Magvizsgáló intézetek. 6. Csemetekertek és faiskolák. Csemetetermelés. 7. A fafajok nemesítése. Bizonyos tulajdonságok céltudatos fejlesztése. 8. Az erdők természetes és mesterséges felújítása. Erdőművelési rendszerek. 9. Erdőtelepítés, kopárok fásítása, vízmosások és futóhomok megkötése. 10. Állományok ápolása és javítása. Minőségi és mennyiségi fokozás. 11. Talajjavítások. Beteg erdei talaj. Talajoltás. Mocsaras területek. Leszapolt árterületek, holtágak. Futóhomok. Szikes talajok. Sziklás és földes kopárságok. 12. Műtrágyák alkalmazása az erdőgazdaságban.

VII. osztály. *Vadpatakszabályozás. Talaj- és állományvédelem.*

1. Vadpatakszabályozás. 2. Talajvédelem a magas hegységben.

Vízszabályozás. Vízfogók, gátak, tavak. Véderdők. 3. A fák betegsései. 4. Fakárosító rovarok. 5. A tűzveszedelem. 6. Védelem egyéb természeti csapások ellen. (Hó, szél, jég, hideg, meleg.)

VIII. osztály. *Az erdőgazdasággal kapcsolatos egyéb művelési, illetve termelési ágak. Természetvédelem és túristaság.* 1. A legelők kérdése. Az erdei legeltetés káros hatása. Legelőjavítás. 2. Községek vagy egyéb testületek legelőgazdasága. 3. A vadgazdaság. Vadkárok. 4. A nem vadászható állatok szerepe. Madárvédelem. 5. A halgazdaság. 6. Az erdő természetvédelme. 7. Turistaság az erdőben. 8. Erdészeti esztétika. 9. Az erdőgazdaság propagálása a népoktatásban. Fanapok. Erdei ünnepek.

IX. osztály. *A trópusok erdőgazdaság.* 1. A trópusok erdőszélei. Azok feltárása és hasznosítása. 2. A trópusok erdőgazdaság sajátosságai. A csökkenő készletek pótlása. 3. A trópusok faanyag felhasználása. 4. A trópusok erdők fafajainak ismerete.

Megjegyzés. A motorbenzinpótló anyagok (Carbone-Carburant) állandó nemzetközi bizottsága (Comité International Permanent du Carbone Carburant = CIPCC) az 1936. évi értekezletét a kongresszussal egyidőben tartja meg.

Mint hogy a kongresszus és a CIPCC tárgyköre több ponton érintkezik,

Bornemisza ipariügyi miniszter terve a Technológiai Könyvtár továbbfejlesztéséről. A *Technológiai Intézet Nyilvános Könyvtára* látogatottsága példátlan arányban növekszik. Míg ugyanis az 1924. évben csak 1921 olvasó használta, az 1929. évben már 20.169, s az 1934. évben 33.408 látogatást jegyzett fel a könyvtár.

Az 1935. évben azonban, az időközben szükségessé vált második olvasóterem létesítése folytán, hirtelen 57.014-re szökkent fel az olvasótermek látogatóinak száma. Rendkívül érdekes, hogy az elmúlt év folyamán egyéb foglalkozásúak között több mint 15.000 mérnöki, 8000-en felül egyéb műszaki s 11.800 kisiparos és szakmunkás látogatást mutat fel a könyvtári statisztika. A Technológiai Könyvtár Barátai Egyesületének küldöttsége most tisztelgett *Bornemisza Géza* ipariügyi miniszternél s egyben átnyújtotta neki az egyesület terjedelmes feliratát, amelyben az egyesület e fontos szakkönyvtár további fejlesztése érdekében tett közérdekű javaslatokat.

Bornemisza miniszter válaszában hangsúlyozta, hogy a Technológiai Intézet problémáit igen jól ismeri és kívánatosnak tartja, hogy az mint ipari kísérleti és kutató intézet a világhíres németországi *Kaiser Wilhelm Institut* mintájára épüljön ki. Úgy a könyvtár, mint az egész intézet területileg meg nem felelő elhelyezése folytán időszerű és kívánatos, hogy az ugyanazon épület-tömbben szintén túlszűken elhelyezett állami *felsőipariskola* még a háború előtt megvásárolt telkére kiépíttessék, illetve ott épüljön fel. Ez az ügy a kultuszminiszterhez tartozik ugyan, de szívesen áll ennek a gondolatnak a szorgalmazására is rendelkezésre.